

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۲/۲۱

احمد جان مانو

«بودا» که «بودا»

په پورتنیوو دوو لرغونو آریایی/ پا اچا ایی (پشایی) نومونو کبئی مشر او کشر کوم دی؟

د اوردی مودی راهیسی زما ذهن د (بودا / بودی / بودی) نومونو تخناوورا تخناوو، چی ولی اوډخه لپاره؟! زه هم نه پوهیدم خو، دومره پوهیدم چی، دانوم د پښتو او پشایی ژبوله ادبیاتو برسیره د اردو ژبو په ویونکو کبئی هم شتون لري. ما به تل دځان سره، دانسان دفریکی زربنت په اړوند سوچ کاوه او هغه هم په همدی مانا او مفهوم چی بودا، بودی نومونه به هم د انسان دزربنت پوری مناسب فولکلوریک نومونه وي خو، یوه ورځ له ورځومی، په خیال کبئی داسی تیرراتیر شول چی، دا زاړه خو، دپوره ژورو او گټورو تجربوخواندان وي، چی له پیدایښت څخه رانیولی تر بودا او بودیتوب پوری، هغوی دخپل ژوندانه په ټول ټیټ او پاس، لورو او ژورو کبئی دخپل ژوند د پایښت اوبقا په خاطر، په میرانه د رنگارنگو سرو تودو سره مخامخ جنگیدلي او د خپل وخت اوزمان د چاپیریال د وژونکو ستونزو په وړاندی نیغ په نیغه، له سترو تاریخي ازموونو نوبریالی راوتلي دټولنیزو ناخالو دپیدایښت څخه رانیولی تر بودا اوبودی توب پوری لوبیدلي، د یونوی زریډلي کوچنی، زلمی، ځوان اودپاخه عمرانسان په پرتله یی د ډیرو ناخالو، ناتارونو خوند اومزه ځکلي وي، باربار تجارب یی تر لاسه کړي وي، ښه پوخ اوبوه شوی انسان تری جوړ شوی وي، تودو اوسرو پوره ځپلي اوسخیلی وي پوستکی هډوکی شوی وي، هرډول تجارب یی په ټولو پنځه گونو حواسو درک کړي وي، ځان اوجهان ښه پیژني دهر ډول سوال په وړاندی ځواب ورسره وي، دخپلو تجربو پربنسټ هر یوه پوښتونکی ته، پوره لارښود ځواب اود ډیرو بلا ستونځو د حل کیلی لري، دخپل چا پیر یال په خلکو گران او د یو رښتینی لارښود ځای اومقام لري.

په خاص ډول د ټولنیزو ستونزو په حل کبئی د پلرونو او نیکونو څخه ورته په پاتي شفاهي میراث او هغه تجربی یی چی، دخپل گټور ژوند په اوردوکبئی تر لاسه کړي د یوه سترادبی گټور گنج په توگه، دخپل ځان سره تل نغد او چغد لري، دخپل ټولنیز ارزښتناک ژوند دښه سمون په خاطر اودخپل انسانی چا پیر یال په گټه اوفایده، په ټولنیزو مروجو کوچنیو او لویو مرکو او جرگو کبئی ورڅخه پوره ارزښتناکه گټه پورته کوي.

لنډه دا چی، په زغرده ویلی شو چی، دبشر ننی علمی، ادبی، تخنیکي او هر اړخیز تکامل زمونږد خوارو زارو دتیرو او اوسنیو بوداگانو دسختو اوتگودتیرولو ستره نخښه ښانه اوبریا ده. ورباندی سترگی یتول، په حقایقو اعتراف نه کول ورته په سپکه کتل، پرته له نمک حرامی به بل څه نه وي!

پرته له دی چی څوک د(بودا، بودی، بودی/ پیر، پیرسال، ریش سفید، سرسفید) په معنوی ارزښت او جوهر کوم چی، د (بودا) دزری (اتوم) په دننه کبئی پروت اوشتون لري وپوهیږي، لانه پوهیږي په زړه کبئی ورته لږ شانه په ټیټ ارزښت گوري، حال داچی بودا دخپل ستر تاریخي ارزښت له مخی دتیر، حال او راتلونکی تمدن دوصال نه شلیدونکی کړی ده (بودا / بودی / بودی) هغه څوک دی چی، دخپلی ټولنی او د سیمی په تیر تاریخ اوموجودو حوادثو اواغیزوی پوره اومکمل سرخلاص وي اود درستی لارښوونی په پایله کبئی دخلکو د درناوی وړ گزری خو، دخلکو په ذهن کبئی هغه دفریکی پلوه د زاړه او عمر خورلی په نوم پیژني خو، هغه مانا او ژور مفهوم چی، د (بودا / بودی) دنامه په دننه، دهغی په جوهر کبئی نغښتی دی، نه پخپله بودا اوبودی اونه هم ددغه استعمالوونکی نوی اوځوان نسل ورڅخه اگاهی لري خو، دنیکه مرغه په ناخبری کبئی یی دیوی شتمنی ادبی خزانی په توگه کاروي، حال داچی، د (بودا) دنامه په دننه ستر معنوی راز اوارزښت پروت دی چی، ورباندی پوهیدل اوځان خبرول ضرور اوارین دی.

راځی چی نن په یوه خورا ستر له جوهر څخه ډک، دینی، ادبی ترکیبی لرغونی تاریخي د لورادب په علمی انډیو بار په حیرانوونکی ادبی راز، سراوارزښت چی، د (پا اچا ایی / پشایی)، پښتو او اردو ژبو، د (بودا) په نامه کبئی نغښتی ځان پوه او د نری ادب پوهان پری خبرکړو!

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولی

اوس چی ، مونږ د(بودا/بودی ؛ بودي) نوم په پشايي ، پښتو او اردو ژبو کېښی په مشابه او پوښان حروفې او په تلفظي شکل کېښی ولیده چی ، په دری وارو لوړو آریایي ژبو کېښی یوډل څخه توپیر او فرق نه لري او په ټولنیز چاپیریال کېښی یې په خیالي او مجازي ماناوو هم پوه شولو، اوس به راشو د نوم یې ترکیبي (بودا ، بودی ؛ بودي) نوم ته چی ، د نامه په (اتم) کېښی یې کومې ماناوې نغښتې او خوندي دي ، دا چی ، په پشايي ، پښتو او اردو ژبو په ادبیاتو او املاکېښی نوموړی نوم د(بودا) په دود لیکل کېږي خو ، که یې لږ تلفظ او اواز ته ښه پام وکړو او ورته څیر شواصلي اوزایې د (بوودا) د دوو واونو (وو) په ښه باید ولیکل شي چی ، (بوودا) به یې درست او اصلي ښه اوشکل وي !

داچی ، اوس مونږ د(بودا) مروج نوم د (بوودا) په ښه تر لاسه کېښایې چی ، د(د) توری په ډېرونو آریایي ژبو لکه ، په پښتو ، پشايي ، اردو کېښی (د) د ژبو اصلي توری وي ، خو په ډېرونو لاتین الفبا لرونکو ژبو رسم الخط کېښی دا توری په (د/د) لیکل کېږي لکه ، د حضرت (بوودا) پیغمبر په دیني ، ادبي او تاریخي نامه کېښی چی ، په عربي رسم الخط ژبو کېښی هم د (د/د) په تورو لکه ، (بوودا) او (بوودا) په اشکالو لیدلای ، لیکلای او لوستلای شو!

له پورتنی توضیح څخه دا په ډاگه شوه چی ، د(د/د) توري د ژبو د ځانگړو خصوصیاتو پورې اړه لري او په هره ژبه کېښی مستقل لغاتونه ، خپلې ماناوې ، مفاهیم او ځانگړي اوازونه لري چی ، په ځنو ژبو کېښی (د/د) دواړه په یوه حرف په (د) لیکل کېږي او په هره ژبه کېښی خپل اوازونه لري .

په هر حال اوس مونږ دوه ، یو او بل ته ورته د (بوودا) او (بوودا) نومونه لرو چی ، دا دواړه ترکیبي نومونه د لرغوني آریایي (پا اچا ای) پشايي ژبې دستر ادب څرگندي نښې نښانې دي ، په خپل وار سره د هریو تاریخي ادبي ارزښت توضیح او تشریح کوو:

۱- بودا (بوودا) : یولرغوني آریایي نوم دی چی ، پشايي انسان اود خپلې پشه یې ژبې ادبیاتو یې ، یوډل سره د زمانې په اوږدو کېښی خوا په خوا ، اوږه په اوږه تکامل کړی او ترننه پوری د لور ادبي ارزښت په درلودلو د کگلچن تاریخ په اوږدو کېښی یې د لور ادب او ارزښت سره مل تر مونږ پوری ځان رارسولی چی ، زموږ دگران هیواد لرغوني آریایان د آریایي / آریک / پشايي ژبې ویونکي او همداشان پښتانه اود اردو ژبې ویونکي نوموړي نوم لري اود نوموړو ژبو لرغوني ادبیات ورباندی ښکلي اوسینگاردی .

۲- بودا (بوودا) دانوم هم دپشايي ژبې یوښکلی ترکیبي نوم دی چی د عربي ژبې په الفبا سره د (د) توری لري او په همدی توري لیکل او تلفظ کېږي خو ، په لاتیني الفبا همدا د (د) توری د (د) په توري لیکل او تلفظ کېږي چی ، دانوم هم د حضرت (بودا / بودا) پیغمبر پورې اړوند دی . خو ، اصلي تلفظ یې ، چی باید ولیکل شی هغه د (بوودا) یعنی (بوو = ډیر ، زیات) اود و هغه برخه یې د (ودا = پوهه ، زده کړه ، علم ، دانش) په ښه اوشکل باید ولیکل شي چی ، توضیح ، تشریح او اصلي مانا یې په لرغوني آریایي ژبه پشايي کېښی په دی ډول ده .

- د حضرت (بوودا) پیغمبر نوم په پشايي ژبه کېښی له دوو برخو جوړ شوی دی ، لومړی برخه یې د(بوو ، بوو = ډیر ، زیات ، بسیار) اود و هغه برخه یې د (وودا/ ودا = پوهه / علم ، دانش) په مانا ده او دپشايي ژبې د خورا لرغوني مصدر (وډیک = پوهیدل / زده کول / دانستن) له مصدر څخه د مفرد غائب د (وډا/ وودا) د لویې زده کړې خاوند او پوهې خاوند / دانا ، پوه) په مانا دی چی ، د ژبې ادبیاتو له پلوه ورکی ستر علمي او ادبي مفاهیم نغښتې دي چی د ستر حضرت (بوودا) پیغمبر د شان اوشوکت سره پوره سمون لري .

د (وودا ، وودې) ښکلي اوبیساري ادبي نوم لا د لرغونو زمانو څخه ترننه زموږ په آریایي جغرافیه افغانستان کېښی په لویه پیمانې په کلیو او بانډو او په دیني مدارسو کېښی داستعمال ژوري خو ، ناپېژندل شوي ریښې لري ، پرته له دی چی ، څوک یې په رښتیني مانا او مفهوم چی ، (پوهه ، علم ، دانش ، زده کړه) ده وپوهیږي شتون لري .

دبیلگې په توگه : کله چی یوسپي ، مار یا مچی ، لږم څوک وډاري او ویې چيچي ، دکورکلي خلک متضرر انسان ته ، دستي لارښوونه کوي فلاني شخص ته ځان ورسوه چی ، (ووده / وده ، ودا = پوهه ، علم ...) لري چی ، درته دم یې کاندې انشاءالله زرتزره به ښه شي !

دپورتنی بیلگې څخه دا په ډاگه کېږي چی ، (وودا ، ودا ، وده) د ډاکتر ، پوهی ، علم ، زده کړې اود دانش مانا لري یا نور داسی مرضونه اودردونه لکه زیږي ، زخي ، سر درد ، غاښ درد اودیر نور تکلیفونه چی څوک ولري ، خلک ورته لارښوونه کوي او ورته وایي چی ، ښاغلی ، کاکا ، بابا ، ملا ، پیر ، فقیر ... ته ولاړشی چی ستا مریضي د (ودي / وودې) لاندی ونیسي اوانشا له ښه به شی او په مقابل کېښی ورته خلک په پوره اخلاص دخپل وس اوتوان په اندازه شکراني (گوره ، شکره ، غله داني ، هگی ... اونن سبا پیسي او نور توکي ، شیان) ورته په خپله خوښه نزرانه کوي .

له پورتنیو توضیحاتو او سپارښتنو څخه دا په ډاگه کيږي چې ، د (ودا ، ودې) نوم هماغه د لرغوني آریایي ژبي (پا اچا ایي / پشایي) د (ود یک = زده کول ، پوهیدل ، دانستن) له مصدر څخه په لاس راځي چې ، زموږ خلک پرتله له دی چې د (ودا) دنامه دریني څخه پوهه او اگاهی ولري لا تر اوسه زموږ دهیواد ، داریایي ژبپه ادبیاتو کښی یی گټور څرک څرگند دی .

دالرغوني دعلم اوپوهی نومونه دلرغوني اریایي زمانی څخه رانیولی تر ننه دهند او اروپایي ژبو موراریک / پشایي ژبي په ننیو و مروجو ادبیاتو کښی ژوندي نومونه دي .

زما په اند دپشایي ژبي په دغودوو (بوډا/ بوودا) او (بوډا / بو ودا) ترکیبي تاریخي ادبي نومونو کښی مشر او کشر، مخکښی زریډلی او ورپسی زریډلی ترکیبي نومونه دي .

بوډا / بوودا (زور / مشر / سپین ریږی / پیرسال ، سال خورده) دا لرغوني نوم زما په باور لومړنی دی ، دا اصلي ، پخوانی ، مشر ، یو ترکیبي نوم دی چې ، ښایي دپشه یی انسان اودهغی دژبي د ادب د پیدایښت او تکامل سره همزولی او اوږه په اوږه دنوموړي ژبي د زرغونیدښت اود لویښت په لومړیو ادبي پراوونو کښی پیل اودپشه یی انسان د ژبي دادبي کیدو او اخلاقي کیدوپه ځانگړو پراوونو کښی د ډیرو تجاربواو از مونونو راوروسته به دا نوم دهغه وخت پشیانو دمشر اوتجربه کار ، پوه او دانا اودیوه لارښود سري اوسپین سري میرمنی ته یی دیوه ستاین نوم په توگه منلی وي . دبوډا او بوډی دلوروتجربواو دښولارښوونو اومرستو په نظر کښی نیولو سره کله چې ، د (بوډا) نوم په پشایي ادبیاتو کښی راټوکيږي ورته پوره د درناوی وړ نوم گرځي اودخپل هغه ستر ادبي او اخلاقي ارزښت له مخی چې د (بوډا) نوم یی په خپله نومنه کښی لري ، تر ننه دپوره درناوی ورپاتې کيږي .

برسیره پر لورو توضیحاتو اوتشریحاتو (ود / وود) کلیمه په پشایي ژبه کښی لکه انگریزی د loud کلیمه (د لور ، اوچت ، بر ، پاس ، هڅک) په مانا اومفهوم ترننه شتون لري اوپه ادبي اصطلاح کښی د (پوه ، دانا ، عالم) په مانا اومفهوم هم استعمالیږي . لکه (بو = ډیر ، زیات) او (وډ / وود = لور ، اوچت ، عالم ، دانا ، پوه ، تجربه کار) چې په گډه سره مانایی (بو / بوو + وډ / بو وډ) یعنی : بوو وود = دعلم اوپوهی خاوند . داچې دنوموړي ترکیبي نامه په پای کښی د (ا) توری راځي اوټول غریز توري یوپر بل اوري اودنامه شکل اوتلفظ توپیر پیدا کوي او د (بوو وډ) څخه (بووډا ، بو وډ ، بو وډی) جوړوي دا نو ، دټولو پشایي افعالو ځانگړی خصوصیت دی چې ، ورڅخه صفتی نوم په لاس راځي لکه : شار ، شاري = روان شه ، شاروا = روان ؛ تست = ودریږه ، تستوا = ولار...!

دتولني د میني ، محبت یو والي ، پرمختگ ، یوموتي کیدو د ښیرازیو اونیکمرغیو په نظر کښی نیولو سره دا ستر د (بوډا / بوډی) ترکیبي ادبي نوم مونږ ته د تیرو نیکونو څخه په میراث راپاتې دی اود دی ترکیبي نوم دواړه برخي (بوو = ډیر ، زیات) او (ودا = پوهه ، علم) ادبي ترکیبي یوډبل سره پیلې د یاقوتو اوماسوپه شان ښکلي ادبي ترکیبي غمي دي چې ، دا دواړه (بوډا / بوډی) القاب په لرغوني آریایي آریک / پا اچا ایي / پشایي ژبه کښی دخپل لور ادبي ارزښت له مخی چې ، لري یی په نوموړي ژبي کښی رواج کړي وي چې ، دا د پشایي لرغوني آریایي ژبي دستر ادب زړه پوري اوله درناوي ډک په علمي انډیو بارنوم دی ، چې لاترننه د ښاغلو پشیانو اودهغویو د لونیو ژبپه ادبیاتو کښی لکه ، پښتو ، اردو اوبنایي هم په همدی دیالکتیک اویا په ورته دیا لکتونو کښی په نورو اریایي ژبو ادبیاتو کښی که څیرنه وشي په ډول له ډولونوبه لکه دقطب ستوری ورکي ځلاند اوبریښناک وي !

باید یادونه وکړم چې ، په پشایي ، پښتو اودري ژبو په فولکلوریکو ادبیاتو کښی لا تر ننه د (بووډا / بوډا) دنامه د (بود / بودي = گټور ، فایده من ، ښه ، دانا ، پوه) او (نابود = بی گټي ، بی فایدی ، نابڼه ، نادان ، نابوه) کلیمه شتون لري چې ، په لاندی مثالونو کښی به یی په لند ډول توضیح کړم .

غنم خان پوره د (بودي) سړی دی ؛ دغنم خان څخه یوڅه (بوډ) کړه ! په ادم خان کښی (بوده ، بوډا) نشته ! یا : غنم خان د (بودي) سړی نه دی ، هغه ډیر (ناډوډ ، نابوډه ، ناډوډا) سړی دی ! .
په پورتنی جمله کښی د (بوډ ، بوډی ، بوډه ، بوډا = فایدی ، گټي ، حاصل ، ثمر) په مانا ده خو ، ښه اوبد یی د (نفی = نه ، نا) دکلیمي په مرسته اوستعمال توضیح اوتشریح کيږي .

نتیجه:

۱- دا چې ، د (بوډا / بووډا = زور ، سپین ریږی ، سپین سري ، پوه ، هونیار ، تجربه کار) ترکیبي نوم د لرغوني زمانی څخه رانیولی ترننه ، د پشایي ژبي په ادب کښی دپشایي ادبیاتو د ودې سره مل اوملگري سینه په سینه اوپه شفاهي ادب کښی اوږه په اوږه اوخوله په خوله ترمونږه رارسیدلی ، همدا اوس چې ، دا لیکنه کيږي یو ژوندي

اونوميالی نوم دی اودخپل تاريخي ، ادبي او علمي ارزښت اوقوت له مخي چی ، دځان سره په خپل زري کښی لري اوس هم په پشايي ، پښتو ، اردو ژبو کښی دځلاندي ادبي ستوري په شان شتون لري ، بنایي په نورو هند او آریایي ژبو د ستر کهول په ژبو کښی یې هم په شکل داشکالو، څرک شتون ولري .

۲- د (بودا) دنامه سره په ورته بڼه یوبل تاريخي نوم د حضرت (بودا) پیغمبر (سیدراتا گوتاما) روحاني نوم دی په بڼه اوشکل کښی شتون لري .که په لاتيني الفبا یې ولیکو ورڅخه Buda لاس ته راځي ، دلاتین (بودا) اودعربي ژبي په الفبا (بودا) کښی د تلفظ له مخي هم توپیر اوفرقتشته اوکت مټ سره یوشی دي . خو،دومره باید ووايم چی د (بودا) کلمه د (بوو دا) د دیانت د سترپیغمبر یوروحاني لنډ نوم دی چی ، په همدی لنډ نوم اوتخلص یې بودیستان پیژني اوځانونه په ویاړ (بودایي / بودایان) بولي .

دپورتنی شنني اوارزوني هدف دا دی چی د پشايي ژبي د (بودا) نوم لرغوني ،پخواني اومشردی اووروسته همدا نوم دخپل علمي اوادبي ارزښت ، دمعناوو اومفاهیمو له مخي چی، په خټه کښی یې درلود حضرت (بودا) پیغامبرپه دځان لپاره خویش کړی اوتاکلی وي ، بنایي چی دحضرت (بودا) د دین دخپریدولا دمخه، پشه یې ژبه ،به دهماغه وخت دسیمی دخلکو یوه ژوندی ، رسمي اواغیزناکه ژبه به وه .

په درناوي .
احمدجان مانو
دنمارک ، اودنسه .
۲۰۱۹ کال جنوری .

د پانیو شمیره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې . په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په څیر و لولئ